

Cognosce te ipsum (Cicéro)

Mažeikiai, 2026 m. birželio 26 d.

Mieli Abiturientai,

šiandien – neeilinė diena.

Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijos metraštyje mes visi kartu rašome istorinį puslapį – **prieš mane stovi 100-oji Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijos laida.**

Šis skaičius – tai ne šiaip simbolis. Šis skaičius – tai visą amžių puoselėtos tradicijos, tai tūkstančiai iki Tavęs čia skambėjusių juoko balsų, svajonių, sėkmių, nusivylimų. Tai didžiulė garbė, kuri šiandien tenka būtent Tau.

Prisimink save, kai pirmą kartą nedrąsiai pravėrei gimnazijos duris. O dabar pažiūrėk į save šiandien. Aš matau brandų, protingą, gražų ir ambicingą jauną žmogų. Atrodo, kad mokyklinis suolas staiga Tau pasidarė per mažas.

Žinau, kad pastaruosius ketverius metus žinių sėmeisi ne tik iš vadovėlių, Tu stiprėjai ieškodamas atsakymų, kurdamas, klysdamas, kalbėdamas, klausydamas, ir svarbiausia, išlikdamas savimi.

Suprantu, kad dabar Tavo širdyje sumišę džiaugsmas, jaudulys, gal net šiek tiek baimės dėl to, kad vaikiškos svajonės virsta suaugusio žmogaus kelio pradžia.

Žinok, jame bus visko: ir viršukalnių, ir pakalnių.

Žinok, kad šalia Tavęs visada bus patys artimiausi žmonės – tėvai, šeimos nariai.

Žinok, jog mokytojai stengėsi su Tavimi dalintis tuo, ką turi.

Žinok, kad gimnazija nuoširdžiai siekė, jog viršukalnes ir pakalnes įveiktum ramiai ir užtikrintai.

Žinok, jeigu dar nežinai atsakymo į klausimą „Kas man įdomu?“, tuomet rinkis tai, kas prasminga.

Šį laišką-palinkėjimą baigiu Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijos himno žodžiais: „Išsibarstė po pasaulį margą / Meilė išauginti, subrendę Tavo vaikai.“

Nešk jubiliejinės – 100-osios – laidos vardą ir šviesą su pasididžiavimu! Kurk tokią ateitį, kuria didžiutumeisi pats ir kuria džiaugtųsi Tavo šeima, Tavo gimnazija, Tavo miestas, Tavo Lietuva.

Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijos bendruomenės vardu
direktorė Asta Žukauskienė

GARBĖS GIMNAZISTO NOMINACIJA

Tai metinė nominacija, įteikiama abiturientui mokslo metų pabaigoje. Nominacija įsteigta 2012 m. Garbės gimnazistas yra nepriekaištingo elgesio, gerai ir labai gerai arba puikiai besimokantis, atstovavęs gimnazijai ir pasiekęs laimėjimų respublikiniuose konkursuose, olimpiadose, varžybose, aktyviai dalyvavęs visuomeninėje veikloje. Visi nominuoti kandidatai privalo atitikti bent du iš šių trijų požymių: geras mokymasis, respublikinio lygmens akademiniai pasiekimai, aktyvi visuomeninė veikla, turėjusi įtakos gimnazijos bendruomenės telkimui, kultūros ar įvairių puoselėjimui. Simboliškai ant Garbės gimnazisto laimėtojo galvos uždedama atkurta tarpukario Mažeikių gimnazijos gimnazisto kepuraitė.

Ankstesnių metų Garbės gimnazistų galerija:

Julius Bertulis (2012 m.),
Rūta Žulpaitė (2013 m.),
Gintarė Venskavičiūtė (2014 m.),
Viktorija Vaserytė (2015 m.),
Monika Kaminskaitė (2016 m.),

Giedrė Žulpaitė (2017 m.),
Gintaras Rėpšas (2018 m.),
Edvardas Bogadelščikovas (2019 m.),
Justinas Viskantas (2020 m.),
Edgaras Narkus (2021 m.),

Redas Domkus (2023 m.),
Tadas Dabulskis (2024 m.),
Rokas Slančiauskas (2024 m.),
Lukas Janušas (2025 m.).

REKOMENDACIJA DĖL GIMNAZIJOS GARBĖS GIMNAZISTO VARDŲ SUTEIKIMO IVa KLASĖS MOKINIUI DOMUI VASILIAUSKIUI

Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijos IVa klasės mokinys Domas Vasiliauskis per ketverius mokymosi metus pasižymėjo aukštais pasiekimais muzikinėje bei kultūrinėje veikloje, pademonstravo puikias komandinio darbo bei technines kompetencijas organizuojant renginius. Ši rekomendacija yra pagrįsta objektyviais faktais, liudijančiais mokinio talentą, lyderystę bei svarų indėlį į gimnazijos ir Mažeikių miesto kultūrinį gyvenimą.

Muzikiniai nuopelnai ir koncertinė veikla.

Domo Vasiliausko, kaip vokalistu ir instrumentininku, muzikinė biografija išsiskiria aukšto lygio įvertinimais nacionaliniu mastu:

- Nacionalinis pripažinimas: kartu su vaikų ansambliu „Bros“ Domas du kartus yra tapęs Lietuvos vaikų ir moksleivių televizijos konkurso „Dainų dainelė“ laureatu, komisijos vienbalsiai pripažintas iš karto po pasirodymo. 2026 m. jis sėkmingai ir įtaigiai debiutavo kaip solistas, patvirtindamas savo muzikalumą ir vokalių gebėjimų išskirtinumą.
 - Kolektyvinė ir solinė raiška: Domas yra gimnazijos vaikų ansamblio „Bros“ narys, su kuriuo atstovavo gimnazijai įvairiuose šalies muzikos festivaliuose, koncertų programose ir vaikų instrumentinės grupės „Bros band“ solistas, su šiuo kolektyvu sėkmingai surengęs ne vieną solinį pasirodymą.
 - Miesto reprezentacija: kaip geras vokalistas, Domas reguliariai buvo kviečiamas į Mažeikių miesto švenčių koncertines programas. Čia, atstovaudamas gimnazijai, jis atliko bendrą kūrinių su žinomomis Lietuvos estrados žvaigždėmis Jūrate Miliauskaite ir Asta Pilypaite, talkino įvairioms Mažeikių kultūros centro muzikinių kolektyvų sudėtims, dainavo miesto eglės įžiebimo švenčių koncertinėse programose.
- Orkestrinė veikla: visą mokyklinį amžių Domas grojo trimis Sedos pučiamųjų orkestru „Griaustinis“. Kartu su orkestru jis ne kartą skynė pergales nacionaliniuose pučiamųjų instrumentų orkestrų čempionatuose bei garsino Mažeikių kraštą respublikinėse Dainų ir šokių šventėse.

Veikla medių ir renginių inžinerijos srityse.

- Šalia muzikinės veiklos Domas Vasiliauskis gimnazijoje atliko techninę bei organizacinę darbą, modernizuodamas ir į aukštesnį lygį keldamas renginių kultūrą:
Tiesioginių transliacijų diegimas: mokinys yra vienas iš tiesioginių vaizdo transliacijų gimnazijoje pradininkų. Nuo jo techninio pasirengimo ir vadybinių gebėjimų tiesiogiai priklausė pagrindinių gimnazijos renginių, tokių kaip „MMRG Eurovizija“ ar „Vienos valso pokylis“, transliacijų kokybė.
Režisieriaus ir operatoriaus darbas: kai nedainuoja scenoje, Domas stovi už kameros ar vaizdo pulto kaip transliacijos režisierius – žmogus, nuo kurio profesionalumo ir šalto proto priklauso tai, ką TV kadre mato auditorija.
Regioniniai ir respublikiniai projektai: kaip transliacijų operatorius, Domas sėkmingai dirbo Mažeikių miesto šventėje, gimnazijos organizuojamoje regioninėje mokslinėje konferencijoje „Dialogai amžiams: Platono filosofija ir Račkausko vertimo menas“.
- Holistinis požiūris: savo veikloje Domas geba profesionaliai sujungti technines vaizdo ir garso inžinerijos žinias su įgimtu muzikiniu talentu, sukurdamas estetiškai vientisą ir profesionalų galutinį produktą.
- Pilietiškumas, patriotiškumas ir charakterio savybės, Domo muzikinė ir techninė veikla visada buvo glaudžiai susijusi su jo pilietine pozicija:
Valstybiniai renginiai: jis aktyviai prisidėjo prie visų valstybinių švenčių minėjimų organizavimo bei jų programų išpildymo (kaip dainininkas, vaizdo reklamų kūrėjas ar balsas „už kadro“).
Savanorystė kariuomenėje: nelaukdamas oficialaus šaukimo, Domas Vasiliauskis priėmė sąmoningą sprendimą ir užsirašė tarnauti Lietuvos kariuomenėje savanoriu. Šis žingsnis objektyviai įrodo jo vyriškumą ir patriotiškumą.
- Asmeninės savybės: Domas pasižymi pareigingumu, duoto žodžio laikymusi, optimizmu ir draugiškumu, geba efektyviai vadovauti komandai bei dirbti joje.

Išvada

Domas Vasiliauskis per ketverius metus gimnazijoje įrodė, kad yra svarbi bendruomenės dalis, ne tik kurdamas ir organizuodamas šventes, bet ir kaip įkvepiantis lyderis bei atsakingas pilietis. Kaip vaikų ansamblio „Bros“ vadovas, mačiau jo augimą, jo darbą ir sėkmę didžiosiose scenose. Esu visiškai tikras – savo talentu, tauriomis vertybėmis ir įkvepiančiu pavyzdžiu jis jau dabar yra įrašęs savo vardą į gimnazijos istoriją. Domas Vasiliauskis yra vertas Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijos Garbės gimnazisto vardo.

Laimonas Terasius, vaikų ansamblio „Bros“ vadovas

REKOMENDACIJA DĖL GARBĖS GIMNAZISTO VARDO SUTEIKIMO IVf KLASĖS MOKINEI KAROLINAI BUČYTEI

Atrodo, kad likimas, kad ir koks permainingas bei nenuspėjamas būtų, kartais pavargsta nuo savo kaprizų ir susėda pasitarti su gamta. Tada abu kantriai ir rūpestingai kuria žmogų, kuriam dovanoja daugiau nei gabumus – dovanoja smalsumą, jautrumą, atkaklumą, gebėjimą matyti tai, ko nepastebi kiti, ir drąsą eiti savo keliu. Gamtos rūpestis – į žmogaus širdį įdėti kuo daugiau spalvų, o likimo – sudaryti sąlygas toms spalvoms suspindėti. Žvelgiant į IVf klasės mokinę Karoliną Bučytę, galima įsitikinti, kad kartais gamta ir likimas sukuria ištis ypatingą dermę.

Gimnazistė apdovanota smalsumu, kuris nesibaigia ties vadovėlio puslapiais, jautrumu, leidžiančiu įžvelgti grožį ten, kur kiti praeina nepastebėję, ir vidine energija, kuri nuolat skatina ieškoti, pažinti, kurti ir veikti. Karolina mokosi gerai ir labai gerai, o jos smalsumas ir darbštumas virsta sėkme olimpiadose bei konkursuose. Ji su komanda laimėjo I vietą respublikiniame III–IV gimnazijos klasių mokinių Teodoro Grotuso gamtos mokslų eksperimentų konkurse, dalyvavo respublikinėje biologijos olimpiadoje, sėkmingai atstovavo gimnazijai chemijos, matematikos, lietuvių kalbos ir literatūros, istorijos rajoninėse olimpiadose, o tarptautiniame matematikos iššūkyje „International Youth Math Challenge“ pelnė bronzos medalį. Tačiau svarbiausia ne diplomų ar apdovanojimų gausa. Svarbiausia tai, kad kiekvienas pasiekimas yra paremtas nuoširdžiu noru suprasti pasaulį, o ne siekiu būti įvertintai.

Karolinos interesų laukas itin platus. Ji stebi vabzdžius, domisi gyvūnais, rūpinasi egzotiniais augintiniais. Svarbią vietą gimnazistės gyvenime užima kolekcionavimas ir vertingos knygos, plečiančios akiratį ir ugdančios mąstymą, o meilė skaitymui natūraliai virsta kūryba – ji dalyvauja rašinių konkursuose, geba brandžiai ir jautriai reikšti savo mintis. Likimas Karolinai dovanuoja ir lyderės kelią, kuris prasmingai atsiskleidžia jos veikloje Lietuvos šaulių sąjungoje. Būdama Žemaitijos šaulių 8-osios rinktinės Mažeikių 801-osios šaulių kuopos jaunųjų šaulių būrio vado pavaduotoja, ji ugdo atsakomybę, pilietiškumą, tarnystę ir rūpestį kitais, o savo pavyzdžiu įkvepia šalia esančius. Karolinos asmenybė primena upę – viener jį veržli ir energinga, kitur rami ir susimąsčiusi, tačiau visada judanti pirmyn. Joje darniai susilieja mokslas ir menas, disciplina ir kūryba, atkaklumas ir jautrumas, o baigta choreografijos mokykla, šokiai ansamblyje „Niuanasas“ ir aktyvus dalyvavimas įvairiose veiklose atskleidžia jos įvairiapusiškumą bei nuolatinį troškimą augti.

Mokytojo kelyje tenka sutikti mokinių, kurių pasiekimus galime išvardyti. Kur kas rečiau sutinkame tuos, kurių neįmanoma apibūdinti vien pasiekimais. Karolina yra būtent tokia. Ji vertinga ne tik dėl to, ką yra laimėjusi, bet ir dėl to, kokių žmogumi tampa. Jos kuklumas, pagarba, atsakomybė, pilietiškumas ir nuoširdus noras augti leidžia tikėti, kad visos gamtos ir likimo dovanos pateko į pačias geriausias rankas.

Todėl esu įsitikinusi, kad IVf klasės mokinė Karolina Bučytė yra verta Garbės gimnazistės vardo ne tik už savo laimėjimus, bet ir už šviesą, kurią kasdien skleidžia mūsų gimnazijos bendruomenėje.

Laura Arnotaitė, IVf klasės kuratorė

REKOMENDACIJA DĖL GIMNAZIJOS GARBĖS GIMNAZISTO VARDO SUTEIKIMO IVc KLASĖS MOKINIUI ORENTUI RUSECKUI

Kritiškai mąstantis, originaliai diskutuojantis, nuoširdus ir bendraujantis, pareigingas, darbštus, turintis subtilų humoro jausmą, visada pasiruošęs padėti kitiems ir aiškiai suvokiantis, kur yra ir ką nori veikti – tai apie Merklio Račkausko gimnazijos IVc klasės mokinį Orientą Rusecką.

Jis drąsus ir laisvas žmogus, nuoširdžiai besidomintis technika ir technologijomis. Orientas valandų valandas skiria

REKOMENDACIJA DĖL GIMNAZIJOS GARBĖS GIMNAZISTO VARDO SUTEIKIMO IVa KLASĖS MOKINEI EIVILEI LIPSKYTEI

Yra žmonių, kurie į gyvenimą įžengia tarsi pavasario vėjas – ryškiai, garsiai ir veržliai. Tačiau yra ir tokių, kurių buvimas primena lėtai dangaus skliautu plaukiantį debesį: ramų, šviesų, kupiną vidinės harmonijos ir tylios stiprybės. Eivilė – būtent tokia asmenybė. Jos kelias gimnazijoje išsiskiria ne tik puikiais akademiniiais rezultatais, bet ir vidine kultūra: inteligencija, pagarba žmogui bei gebėjimu kurti aplink

save šviesą.

Tai gimnazistė, kurios santykis su mokslu primena kruopščiai puoselėjamą sodą. Kiekviena žinia, kiekviena perskaityta knyga, kiekviena išmokta pamoka jos gyvenime tampa daigais, iš kurių ilgainiui išauga brandi mintis, atsakingas sprendimas ir platesnis pasaulio suvokimas. Mokomasi ne dėl pažymio, ne dėl pagyrimo ir ne dėl trumpalaikio rezultato. Mokymasis jai – tylus ir nuoseklus dialogas su pasauliu, kuriame smalsumas susitinka su darbštumu, o talentas – su atkakliu darbu.

Pamokose Eivilė išsiskiria atsakingumu, kruopštumu ir gebėjimu sutelkti dėmesį. Ji geba analizuoti, mąstyti, ieškoti atsakymų ir kelti prasmingus klausimus. Tačiau didžiausią pagarbą kelia ne tik akademiniai rezultatai, o tai, kaip juos pasiekia – kukliai, be puikybės, su pagarba mokytojams, bendraklasiams ir pačiam mokymosi procesui.

Ypatingą vietą Eivilės gyvenime užima muzika. Ji merginų vokalinio ansamblio „Incanto“ narė, Respublikinio konkurso „Dainų dainelė“ laureatė. Tai reikšmingas pasiekimas, liudijantis ne tik muzikalumą, bet ir gebėjimą būti bendruomenės dalimi. Muzika reikalauja jautrumo, klausymosi ir gebėjimo girdėti ne tik save, bet ir šalia esantį žmogų. Šios savybės ryškiai atsiskleidžia ir Eivilės asmenybėje. Kaip ansamblyje kiekvienas balsas prisideda prie bendros harmonijos, taip ir gimnazistė savo buvimu prisideda prie bendruomenės darnos. Jautri, nuoširdi, taktiška ir nepaprastai pagarbi – jos bendravime nėra skubotų vertinimų ar aštrių kampų. Priešingai – jame daug supratimo, geranoriškumo ir žmogiškos šilumos. Eivilė moka pastebėti, dėmesingai išklausyti, padrašinti žmogų. Šiandienos pasaulyje, kuriame dažnai vertinama tai, kas garsiausia, ji primena, kokios didelės vertybės yra ramybė, mandagumas ir vidinė kultūra.

Inteligencija atsiskleidžia ne deklaracijomis, o kasdieniais darbais ir laikysena. Tai žmogus, kuris supranta atsakomybės prasmę, vertina duotą žodį, geba būti reiklus sau ir pagarbus kitiems. Eivilė – viena iš tų mokinių, kurių autoritetą kuria ne pareigos ar titulai, o nuoširdus žmogiškumas ir asmeninis pavyzdys.

Žvelgdami į Eivilę prisimename tiesą, kad tikrasis išsilavinimas prasideda ten, kur žinios susitinka su vertybėmis. Jos asmenybėje darniai susilieja akademiškumas ir jautrumas, darbštumas ir kuklumas, talentas ir nuoširdumas. Todėl nuoširdžiai ir su pagarba rekomenduoju suteikti Eivilei Garbės gimnazistės vardą.

Dainius Stasys, IVa klasės kuratorius

konstravimui, eksperimentams, įvairių sprendimų tobulinimui ir naujovių paieškai. Šis pomėgis paskatino jį aktyviai dalyvauti konkursuose bei olimpiadose, susijusiose su gamtos mokslais, technologijomis ir ekonomika. Orentas yra respublikinio III–IV gimnazijos klasių mokinių Teodoro Grotuso gamtos mokslų eksperimentų konkurso nugalėtojas, regioninės mokinių mokomųjų bendrovių mugės III vietos laimėtojas bei gamtos mokslų ir technologijų olimpiados „Kūrybos virusas 2026“ I vietos rajone laimėtojas, respublikiniame etape pelnyta nominacija. Verta paminėti ir technologijų olimpiadas, kuriose jo pristatytų darbų temos yra glaudžiai susietos su pažangia STEAM metodika.

Vaikinas ne tik pats aktyviai įsitraukia į įvairias veiklas, bet ir geba suburti bendraminčius bendram tikslui. Jo iniciatyvumas ir lyderystė padėjo suformuoti verslo grupę, su kuria sėkmingai dalyvavo konkursuose ir įgyvendino įvairius projektus. Orentas su komanda sėkmingai atstovavo gimnazijai Šiauliuose vykusiame Goldbergo mašinos kūrimo konkurse, kur inžinerinių iššūkių rimtoje kovoje pelnė aukštą 4-ąją vietą. Ypatingo dėmesio vertas praktinis Orento kūrybiškumo pritaikymas: jo sukurti technologijų projektai, tokie kaip „Kinetinis žaislas“, „Hidraulinė mašina“ ir „Stalo žaidimas dviem“, gimnazijoje buvo panaudoti kaip itin vertingos mokomosios-demonstracinės priemonės, padedančios kitiems mokiniams vaizdžiai suprasti bei aiškintis sudėtingus fizikinius reiškinius.

Mechaninių sistemų ir transporto inžinerijos pamokose Orentas demonstruoja išskirtinį aktyvumą. Jis ne tik lengvai sprendžia įvairiapuses inžinerines užduotis, bet ir geba profesionaliai, suprantamai paaiškinti pačių įvairiausių mechanizmų veikimo principus. Šias galias teorines žinias lydi ir didžiulis praktinės techninės patirties bagažas, sukauptas savarankiškai remontuojant bei prižiūrint transporto priemones.

Orentas taip pat aktyviai ir atsakingai prisidėjo prie gimnazijos renginių organizavimo. Jis rūpinosi techninių ir organizacinių priemonių logistika, koordinavo jų transportavimą ir užtikrino sklandų renginių pasirengimo procesą. Renginių metu atliko svarbų vaidmenį montuojant ir demontuojant scenos konstrukcijas bei kitus techninius elementus. Jo atsakingumas, kruopštumas ir techninės žinios padėjo užtikrinti kokybišką bei sklandų renginių įgyvendinimą.

Ne mažiau reikšmingas ir Orento indėlis stiprinant gimnazijos techninę bazę. Jis prisidėjo prie technikos transportavimo dėžių projektavimo ir gamybos, taip sukūrė ilgalaikę vertę bendruomenei. Ši veikla atskleidė jo gebėjimą matyti platesnius poreikius, ieškoti praktiškų sprendimų ir atsakingai prisidėti prie gimnazijos gerovės.

Esu visiškai įsitikinusi, kad tokių talentingų, techniškai mąstančių ir praktinių įgūdžių turinčių žmonių kaip Orentas ateities Lietuvos ekonomikai labai reikia ir reikės.

Jo pasiekimai, atsakingumas, iniciatyvumas ir nuoseklus įsitraukimas į gimnazijos gyvenimą liudija brandžią jo pilietinę poziciją, lyderystę bei atsidavimą bendruomenei. Dėl šių priežasčių jis yra neabejotinai vertas Garbės gimnazisto vardo.

Laima Novakienė, IVc klasės kuratorė

REKOMENDACIJA DĖL GIMNAZIJOS GARBĖS GIMNAZISTO VARDŲ SUTEIKIMO IVf KLASĖS MOKINIUI VAKARIUI JOČERIUI

Tiltai jungia ne tik vietas, bet ir laiką, o žibintai apšviečia tai, ką verta išsaugoti ateičiai. Kiekviena bendruomenė turi žmonių, kurie tampa daugiau nei aktyviais jos nariais – jie tampa jungtimi tarp žmonių, idėjų, kartų ir patirčių. Per ketverius metus Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijoje IVf klasės mokinys Vakarėis Jočeris buvo būtent toks žmogus – tarsi žibintas ant tilto, savo veikla telkęs bendruomenę, saugojęs jos atmintį ir rodęs kryptį kitiems.

Vakario supergalia – atsakomybė. Gimnazijoje jį pažinome kaip žmogų, kuris bendruomenę telkia ne žodžiais, o darbais: per dvejus metus mokinys surinko daugiau nei du šimtus socialinės-pilietinės veiklos valandų, neskaičiuojant valandų, praleistų savanoriaujant miesto bibliotekoje. Jo laikysena remiasi tvirtu vertybiniu pamatu, kuris formavosi šeimoje – tėvų perduotomis atsakomybės, pagarbos žmogui ir pareigos bendruomenei nuostatomis. Ilgametis klasės seniūnas, Mokinių tarybos narys, ne tiek vedlys, kiek atrama – ramus atskaitos taškas tarp kasdienybės ir iššūkių. Kai reikėdavo sutelkti klasę, prisiimti atsakomybę ar užbaigti tai, ką kiti buvo linkę atidėti, Vakarėis nesvarstydavo, ar verta, o imdavosi darbo. Todėl bendraklasiams jis tapo ne tik lyderiu, bet ir pasitikėjimo ženklu – žmogumi, kurio žodis turi svorį, o žodžiai nesiskiria nuo darbų.

Vakario domėjimasis istorija, kraštotyra ir etnine kultūra atskleidžia brandų santykį su gimtine ir jos žmonėmis. Jis renka ir publikuoja kraštotyrinę medžiagą, savanoriauja Mažeikių Henriko Nagio viešojoje bibliotekoje, dalyvauja folkloro ansamblių „Alksna“ ir „Alksnioka“ veiklose, ruošiasi Lietuvos moksleivių dainų šventei. Gimnazistas šiuo metu prisideda prie kraštotyrinių darbų rengimo apie Užlieknės sakralinį paveldą, renka medžiagą leidiniui apie Milių kaimo istoriją.

Abiturientas kasmet dalyvavo rajoninėje istorijos olimpiadoje ir ne kartą tapo prizinių vietų laimėtoju. Džiugu priminti, kad respublikiniame konkurse „Giminės medis“ jaunuolis pelnė I vietą.

Svarbi Vakario veiklos dalis – kūrybinė ir visuomeninė raida. Būdamas aktyvus gimnazijos laikraščio „Atošvaistė“ korespondentas, jis fiksavo ir įprasmino bendruomenės gyvenimą tekstais, o fotografijose gebėjo pastebėti tai, kas dažnai lieka nepastebėta. Ypatingą vietą jo kūryboje užima sakralinis paveldas. Surengtos fotografijų parodos gimnazijoje, Mažeikių rajono erdvėse ir bibliotekoje tapo kvietimu pažvelgti į žmogų, aplinką ir laiką jautresniu žvilgsniu. Tarptautiniame fotografijų konkurse „Coins 2026“ pelnyta I vieta liudija jo kūrybinį talentą ir gebėjimą savo darbais būti matomam plačiau nei vietos bendruomenėje.

Aktyvi visuomeninė veikla, lyderystė, kūrybiškumas ir pilietiškumas atskleidžia išskirtinę jauno žmogaus brandą. Vakario domėjimasis viešuoju gyvenimu liudija ne paviršutinišką smalsumą, o gilų atsakomybės jausmą už bendruomenę ir jos ateitį. Jis dalyvavo Mažeikių rajono savivaldybės Jaunimo reikalų tarybos veiklose, aktyviai įsitraukė į pilietines iniciatyvas. Lietuvos mokinių jaunųjų filologų konkurso savivaldybės etapo laimėtojo pasiekimas papildė plataus spektro jo interesus ir gebėjimus.

Nuoširdžiai rekomenduoju IVf klasės abiturientui Vakariui Jočeriui suteikti Garbės gimnazisto vardą. Per ketverius metus jis ne kartą įrodė, kad tikroji lyderystė nėra būti pirmam. Tikroji lyderystė – padėti augti kitiems. Todėl Vakarėis man pirmiausia yra ne konkursų laureatas. Jis yra žmogus, kuris savo darbais patvirtino paprastą tiesą: žibintas reikšmingas ne todėl, kad šviečia, o todėl, kad jo šviesoje saugiau eiti kitiems.

Laura Arnoutaitė, IVf klasės kuratorė

REKOMENDACIJA DĖL GIMNAZIJOS GARBĖS GIMNAZISTO VARDO SUTEIKIMO IVa KLASĖS MOKINEI LIUCIJAI NICIŪTEI

Mokslas prasideda nuo smalsumo, o išmintis – nuo noro suprasti žmogų. Yra žmonių, kurie žinias kaupia tarsi vertingiausią turtą. Yra tokių, kurie žiniomis tiesia tiltus sau ir kitiems. Yra tokių, kurių vertė pirmiausia liudija buvimas tarp kitų – gebėjimas augti, įkvėpti, telkti ir savo darbais tyliai kurti prasmę. Būtent tokia yra IVa klasės mokinė Liucija Niciūtė. Gimnazistės veikimui apibūdinti puikiai tinka J. Marcinkevičiaus posakis: „Žodis – tai vienintelis tiltas iš žmogaus į žmogų.“

Liucijos kelias gimnazijoje pažymėtas nuoširdžiu darbu ir išskirtiniu domėjimusi kalbomis. Ji puikiai valdo anglišką žodį, geba ne tik tiksliai perteikti mintį, bet ir pajusti subtiliausius kalbos niuansus. Tai patvirtina dalyvavimas prestižinėje Europos Komisijos organizuojamoje vertimo praktikoje-konkurse „Juvenes Translatores“, kurioje Liucija pelnė Europos Komisijos padėką ir dovanas. Šis įvertinimas liudija ne tik puikų užsienio kalbos mokėjimą, bet ir gebėjimą būti kultūrų, minčių bei žmonių jungtimi.

Tačiau kalbos pasaulis Liucijai neapsiriboja viena kalba. Ji nuosekliai gilinasi ir į lietuvių kalbos bei literatūros lobynus dalyvaudama respublikinėje lietuvių kalbos ir literatūros olimpiadoje. Tai rodo pagarbą gimtajam žodžiui, gebėjimą mąstyti, analizuoti ir ieškoti gilesnių prasmų. Kalba nėra vien bendravimo priemonė – tai kelias į žmogų, į kultūrą, į pasaulio pažinimą.

Vis dėlto Liucijos talentai atsiskleidė ne tik akademinėje veikloje. Ją dažnai galėdavom išvysti šokių scenoje, kur žodžius pakeičia judesys, o mintis – ritmas. Šokiu Liucija atskleidžia kitą savo asmenybės pusę – kūrybingą, laisvą, drąsą ir gebančią perteikti emocijas be žodžių. Kaip kalboje svarbi dermė tarp minčių ir sakinių, taip šokyje svarbi harmonija tarp muzikos ir judesio.

Ne mažiau svarbu ir tai, kad Liucija neliko klasės gyvenimo nuošalėje. Aktyviai įsiliejo į bendrą veiklą, prisidėjo prie iniciatyvų, kūrė draugišką atmosferą ir savo pavyzdžiu rodė, kad tikrasis augimas vyksta kartu su kitais. Nuoširdumas, atsakingumas ir gebėjimas bendradarbiauti stiprina klasės bendruomenę ir tapo vertingu pavyzdžiu bendraamžiams.

Liucija yra viena iš tų mokinių, kurie suvokia, kad tikrasis išsilavinimas matuojamas ne vien žiniomis. Jis atsiskleidžia per smalsumą, gebėjimą kurti, pagarbą šalia esančiam, gebėjimą dalintis ir išlikti atviram pasauliui. Gimnazistė drąsiai žengia per mokslo, meno ir bendruomeniškumo laukus, kiekviename jų palikdama gilų pėdsaką.

Mokinė – mandagi, aukštos vadinės kultūros gimnazistė. Šioje kilnioje asmenybėje perspina pareiga, atsakomybė už duotą žodį, bendruomeniškumas, organizuotumas. Mylima klasės draugų, gerbiama mokytojų. Kas gali tapti Garbės gimnazistu 2026? Atsakymas – Liucija Niciūtė!

Dainius Stasys, IVa klasės kuratorius

REKOMENDACIJA DĖL GIMNAZIJOS GARBĖS GIMNAZISTO VARDO SUTEIKIMO IVb KLASĖS MOKINIUI KIPRUI PUČEKUI

Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijos bendruomenė visada didžiavosi mokiniais, kurie ne tik siekia akademinių aukštumų, bet ir savo asmenybės šviesa turtina mokyklos gyvenimą. Būtent toks yra Kipras Pučekas – atsakingas, stropus ir ypatingu visapusiškumu išsiskiriantis gimnazistas.

Kipras geba talentą suderinti su nepaprastu kuklumu, o aukštus asmeninius tikslus – su nuoširdžiu dėmesiu aplinkiniams. Savo pozityvumu ir draugiškumu jis kuria ypatingą klasės ir visos mokyklos atmosferą. Jis yra draugas, skatinantis bendradarbiavimą, tarpusavio pagarbą bei nuolatinį norą tobulėti.

Vaikino akademinius gebėjimus, stropumą bei smalsumą atspindi puikūs rezultatai: jis sėkmingai dalyvavo ir pritaikė savo žinias tarptautiniame matematikos konkurse, jaunųjų matematikų varžybose bei Lietuvos mokinių matematikos olimpiadoje, o platų akiratį ir pasaulio pažinimą atskleidė Lietuvos mokinių geografijos olimpiadoje.

Vis dėlto tikrąjį prigimties unikalumą Kipras atskleidžia kūrybinėse veiklose, ten, kur reikalinga emocija, kūrybiškumas ir scenos kalba. Kipras yra apdovanotas už aktyvią visuomeninę veiklą, meninio žodžio raišką ir ypatingą meilę scenai. Jo pasirodymai teatro studijoje visuomet yra įkvėpintys ir liudija atlikėjo talentą. Kipro skaitomi tekstai ne kartą suvirpino komisijos narių širdis.

Muzika – dar viena vaikinio sielos dalis. Kartu su ansambliu „Bros“ Kipras dalyvavo festivaliuose bei projektuose, garsino gimnazijos vardą ir turtino jos kultūrinį gyvenimą. Šiomet Kipro talentų paletę papildė dar viena nauja veikla – dailė. Jo kūrybinį polėkį ir vizualinį jautrumą atspindėjo asmeninis pasiekimas – paroda „Vieno autoriaus“ galerijoje. Visi pasiekimai, aktyvus dalyvavimas gimnazijos gyvenime ir puoselėjamos vertybės patvirtina, kad Kipras yra vertas aukščiausio įvertinimo.

Be laimėjimų, Kipras išlieka aktyviu mokyklos renginių, iniciatyvų bei savanoriškos veiklos dalyviu. Jis yra tas jaunas žmogus, kurio kasdienybę geriausiai apibūdina žodžiai: pareiga, atsakingumas, nuoširdumas ir nenumaldomas noras augti.

Kipras Pučekas savo pavyzdžiu įrodo, ką reiškia būti tikru šiuolaikiniu gimnazistu. Jis neabejotinai yra puikus kandidatas pelnyti Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijos Garbės gimnazisto vardą – už mokslo ir meno sintezę, už įkvėpiantį kūrybiškumą ir, svarbiausia, už didelę bei atvirą širdį.

Sandra Vaišvilienė, IVb klasės kuratorė

REKOMENDACIJA DĖL GIMNAZIJOS GARBĖS GIMNAZISTO VARDO SUTEIKIMO IVa KLASĖS MOKINIUI HAROLDUI POGOJUI

Yra mokinių, kurie siekia žinių. Yra mokinių, kurie siekia rezultatų. Tačiau tik išskirtinės asmenybės geba žinias paversti vertybėmis, o pasiekimus – įkvėpimu kitiems. Toks yra Haroldas Pogojus – mokiny, kuris per ketverius metus gimnazijoje tapo akademinio meistriškumo, brandžios lyderystės ir nuoseklaus augimo pavyzdžiu. Jam, pasak sentencijos, *Abeunt studia in mores* – darbas virto įpročiu.

Haroldo mokymasis primena tyrinėtojo kelionę po neapbrėpiamą pažinimo visatą. Spręsdamas uždavinius jis geba atrasti tvarką ten, kur kiti mato tik gausybę skaičių. Mokydamasis fizikos skaito pasaulio dėsnius tarsi seną išminties knygą, kurios kiekvienas puslapis atveria naują žmogaus ir gamtos sampratą. Chemija jam – ne tik reakcijos, bet ir nuolatinis virsmas bei naujos galimybės. Informacinės technologijos – tiltai, jungiantys dabartį ir ateitį, loginį

mąstymą su kūryba, o idėjas perkeliančias į sprendimus. Haroldas dalyvavo visų išvardytų dalykų olimpiadose bei konkursuose ir net tapo šalies etapų laimėtoju.

Vaikino akademinį kelią atspindi aukščiausi mokymosi pasiekimai. Tačiau vien dešimtukai asmenybės neapibūdina! Už kiekvieno puikaus įvertinimo – atkaklus darbas, disciplina, atsakomybė ir nuoširdus troškimas suprasti daugiau nei reikalauja dalyko programa. Smalsumas jį nuolat vedė pirmyn ir skatino tobulėti. Haroldas domisi ir visuomeniniais procesais, plečia akiratį, geba kritiškai vertinti ir analizuoti informaciją, savarankiškai priimti sprendimus. Puikūs anglų kalbos gebėjimai ir nuolatinis domėjimasis pasaulio aktualijomis padeda jam plėsti intelektualinį horizontą bei puikiai mokytis.

Tarp svarbiausių Haroldo vertybių – ne tik individualūs pasiekimai, bet ir ryšys su bendruomene. Jis aktyvus ir iniciatyvus gimnazistas, išsiskiriantis veiklumu, gebėjimu organizuoti, bendradarbiauti ir veiklose bei kūrybos procese pastebėti kiekvieną. Savo pavyzdžiu jis įkvepia bendraklasius siekti daugiau, tikėti savo galimybėmis ir bendrą tikslą laikyti svarbesniu už asmeninę naudą.

REKOMENDACIJA DĖL GIMNAZIJOS GARBĖS GIMNAZISTO VARDŲ SUTEIKIMO IVa KLASĖS MOKINIUI EDVINUI PUKELIUI

Jeigu Žemė kada nuspręstų pasislėpti, tikėtina, kad Edvinas ją surastų. Ne todėl, kad naudotų palydovus ar sudėtingas GPS sistemas. Tiesiog per ketverius metus gimnazijoje išmoko pasaulį skaityti kaip gerą atlasą – nuo mažiausios meandros iki globalių procesų, nuo biologinės ląstelės sandaros iki cheminių elementų charakterio subtilių.

Jeigu reikėtų nustatyti Edvino žinių teritoriją, geografas tektų braižyti naują žemėlapi. Viename krašte plytėtų Česlovo Kudabos konkursai, kitame driekytųsi geografijos olimpiadų horizontai, o tarp jų gyvuotų tankūs biologijos miškai ir aktyvūs chemijos laboratorijų vulkanai. Kartais atrodo, kad Edvinas ne mokėsi, bet nuosekliai bandė pažinti visą planetą.

Per ketverius metus tapo vienu ryškiausių akademinės bendruomenės narių. Jo pasiekimai nėra atsitiktinė sėkmė. Tai kruopščiai suplanuota ekspedicija, kurioje kiekvienas žingsnis paremtas darbu, atsakomybe ir smalsumu. Kai vieni mokiniai ieško trumpiausio kelio iki atsakymo, Edvinas dažnai pasirenka ilgesnį maršrutą – tą, kuris leidžia suprasti ilgį, gylį, plotį.

Geografija tapo ne tik mokomuoju dalyku, bet ir mąstymo būdu: išmokė matyti ryšius tarp reiškinių, suvokti pasaulį kaip vientisą sistemą ir kiekviename žemėlapyje išvystyti atradimus. Biologija papildė šį pasaulio suvokimą gyvybės stebuklu, o chemija suteikė galimybę pažvelgti į nematomus procesus, vykstančius

Haroldo lyderystė nėra demonstratyvi, ji panaši į kelrodę žvaigždę, kuri nepastebimai, bet užtikrintai padeda rasti kryptį. Juk būdamas lyderiu jis moka išklausyti, patarti, priimti atsakomybę ir būti šalia tada, kai reikia pagalbos. Akademiškumas jo gyvenime visuomet dera su humaniškumu, o žinios – su pagarba žmogui.

Nuo Haroldo asmenybės neatsiejama ir jo kultūrinė bei pilietinė veikla. Dalyvaudamas gimnazijos renginiuose, dainuodamas vaikinių vokaliname ansamblyje „Bros“, puoselėdamas bendruomenines vertybes, jis patvirtina, kad tikrasis išsilavinimas – tai platus akiratis ir gebėjimas kurti ryšį bei savo talentais praturtinti bendruomenę.

Haroldo Pogojaus asmenybėje dera išskirtiniai talentai ir kuklumas, aukšti pasiekimai ir pagarba kitiems, lyderystė ir gebėjimas dirbti komandoje. Dėl išskirtinių akademinių pasiekimų, aktyvaus dalyvavimo gimnazijos gyvenime, brandžios lyderystės, pilietiškumo, kultūrinės veiklos Haroldas tapo pavyzdžiu gimnazijos bendruomenei. Tai patvirtina, kad Haroldas Pogojus yra vertas Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijos Garbės gimnazisto vardo.

Dainius Stasys, IVa klasės kuratorius

kiekviename gamtos kampelyje. Jei geografija atsako į klausimą „kur?“, biologija klausia „kodėl gyva?“, o chemija primena „iš ko visa tai sudaryta?“. Edvinas, regis, nusprendė atsakyti į visus tris klausimus vienu metu.

Vis dėlto įspūdingiausia gimnazisto savybė – ne sukauptos žinios. Didžiausią pagarbą kelia tai, kaip Edvinas elgiasi ramiai, atsakingai, be puikybės. Erudicija niekada netampa demonstracija. Priešingai – pokalbyje ji dažniausiai pasireiškia netikėto fakto, taiklios įžvalgos ar subtilaus humoro forma – iš pirmo žvilgsnio atrodo paprasta, tačiau kuo ilgiau mąstai, tuo daugiau prasmų atrandi.

Klasės bendruomenėje Edvinas – žmogus, kuriuo galima pasitikėti. Atsakingas, pareigingas, kultūringas, gebantis išklausyti ir padėti. Mokinio autoritetas gimsta ne iš noro būti matomam, o iš nuoseklaus darbo ir pagarbos aplinkiniams. Tokie žmonės tampa orientyrais ne dėl siekio, o todėl, kad kiti natūraliai pradeda į juos lygiuotis.

Jeigu geografijoje egzistuoja sąvoka „geografinis centras“, tai klasėje Edvinas dažnai tampa intelektualiniu centru – žmogumi, į kurį krypta klausimai, su kuriuo gimsta diskusijos ir idėjos. O jeigu biologijoje kalbame apie evoliuciją, tai gimnazijos metai puikiai parodė akademinę evoliuciją – nuo smalsaus mokinio iki brandžios, išsilavinusios ir kryptingai ateitį kuriančios asmenybės. Chemikai dar pridurtų, kad gimnazisto reakcija su žiniomis visuomet buvo egzoterminė – energijos ir entuziazmo išsiskyrė tiek, kad užteko ne vien Edvinui.

Gimnazisto pasiekimai liudija talentą, tačiau charakteris – kur kas daugiau. Čia dera atsakomybė, smalsumas, erudicija, kuklumas, akademiškumas, žmogiškumas. Tai žmogus, kuris per ketverius metus ne tik sukaupė įspūdingą žinių bagažą, bet ir tapo asmenybe, verta didžiausios gimnazijos bendruomenės pagarbos.

Todėl nuoširdžiai rekomenduoju Edviną Garbės gimnazisto vardui – už geografiškai neaprepiamą smalsumą, biologiškai gyvą protą, chemiškai aktyvų pažinimo troškimą ir žmogiškąsias savybes, kurios praturtina kiekvieną bendruomenę.

Dainius Stasys, IVa klasės kuratorius

CITATOS

Štai kokia mano paslaptis. Ji labai paprasta: matyti galima tik širdimi. Tai, kas svarbiausia, nematoma akimis. (Antuanas de Sent Egziuperi)

Išsilavinimas brangiai kainuoja, neišmanymas taip pat. (Klaugas Moser)

Geras sakinyas dažnai atrakina duris į aliuzijų sandėlį. (Rolandas Rastauskas)

Ar ne geriau būtų, užuot smerkus blogį, skleisti gėrį. (Antuanas de Sent Egziuperi)

Išsilavinimas yra turtas, kuris bus su tavimi, kad ir kur bebūtum. (Kinų posakis)

Kur vyrauja nesantaika, galime įnešti harmonijos. Kur įvyko klaida, galime įnešti tiesos. Jei yra abejonių, mes galime atnešti tikėjimą. O kur vyrauja neviltis, mes galime suteikti vilties. (Margaret Tečer)

GINNAZIJOS MOKYTOJO PARODA

Lietinga ir niūri birželio 11-osios popietė Mažeikių Henriko Nagio viešojoje bibliotekoje švietė šiltomis šypsenomis, džiaugsmingais apsikabinimais ir puikia nuotaika. Čia susitiko būrys buvusių Mažeikių III vidurinės mokyklos auklėtinių pasidžiaugti dviejų savo bendraklasių kūrybiniais darbais ir pasiekimais.

Šventinį vakarą „Po Dvynių ženklų“ pradėjo instrumentinio dueto „Dvi Ingos“ muzikinės improvizacijos, sukūrusios jaukią ir pakilią nuotaiką. Renginį vedė Inga Šiaulytė-Buivydienė, kuri šiltai ir nuoširdžiai pristatė du kūrybingus Mažeikių krašto menininkus – buvusius bendraklasius Raimondą Milėšką ir Liną Šleiniūtę-Buzelienę.

Apie savo auklėtinius jautriai kalbėjo renginio iniciatorė, buvusi klasės auklėtoja Regina Torcque. Ji dalijosi brangiais prisiminimais ir pasidžiaugė buvusių mokinių pasiekimais. „Jausmingi pasisveikinimai ir apsikabinimai liudija, kad šiandien – ypatinga diena“, – sakė mokytoja. Abu jos auklėtiniai vidurinę mokyklą baigė 1983 m. Raimondas pasirinko meno kelią – studijavo tuometiniame Šiaulių Kazio Preikšo pedagoginiame institute, Dailės, braižybos ir technologijų fakultete. Baigęs studijas, jis su žmona aukštaite Asta grįžo į Mažeikius. Abu pedagogai dirba Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijoje, ugdo jaunos talentus, ruošia mokinius olimpiadoms ir konkursams, kuriuose jie laimi prizines vietas. Tai reikšmingas ir prasmingas jų indėlis į jaunosios kartos ugdymą. Raimondas taip pat dirba Mažeikių dailės mokykloje, vadovauja dizaino studijai. Bibliotekoje eksponuojamuose jo akvarelės ir keramikos darbuose atsiskleidžia jautrus santykis su gamta – perteikiama šviesos kaita, laiko ženklai, emocinis kraštovaizdžio išgyvenimas ir subtili spalvų dermė.

Regina Torcque abu savo auklėtinius apibūdino kaip išskirtinio talento ir jautrios sielos žmones. Lina Šleiniūtė-Buzelienė 1987 m. baigė Vilniaus universiteto Ekonomikos, kibernetikos ir finansų fakultetą, įgijo ekonomistės specialybę. Po studijų ji grįžo į gimtąjį miestą, dirbo įvairiose atsakingose pareigose Mažeikiuose ir Telšiuose. Mokytoją maloniai nustebino Linos

poezijos knyga „60 akimirų“, o dar didesnę įspūdį paliko jos pačios sukurtos iliustracijos. Knygoje atsiskleidžia nuoširdus, jautrus ir moteriškas pasakojimas, kurį norisi skaityti ne vieną kartą. „Lina visur atranda viltį, tikėjimą ir šviesą. Tai asmenybė, jaučianti stiprų potraukį muzikai, tapybai ir žodžio menui, pasižyminti kūrybiška, vizualia ir emocionalią prigimtį“, – kalbėjo mokytoja.

Pristatydama savo knygą „60 akimirų“, autorė prisipažino, kad ją rašė ne iš pareigos, o iš vidinio poreikio kalbėti apie tai, ką jaučia daugelis, tačiau ne visada randa žodžių išsakyti. „Jei bent vienas posmas ar mintis jus palies, vadinasi, varta buvo rašyti“, – sakė Lina ir perskaitė keletą eilėraščių iš 2023 m. išleistos knygos.

Linės poeziją tarp fleitos melodijų skaitė ir renginį vedė Inga. Ji atskleidė parodos pavadinimo „Po Dvynių ženklų“ prasmę, papasakojo apie šio Zodiako ženklo simboliką ir jo sąsajas su kūrybingomis asmenybėmis, o vakaro svečiams ir autoriams pateikė įdomių klausimų.

Bibliotekoje eksponuojamus akvarelės darbus apžvelgė dailės mokytojas Aleksandras Novak. Apie daugiau nei tris dešimtmečius trunkantį bendrą gyvenimo kelią su menininku jautriai kalbėjo Raimondo žmona Asta Milėškienė.

Sveikindama parodos autorius, buvusi bendraklasė Jūratė džiaugėsi jų pasiekimais ir prisipažino, kad mokyklos metais jie buvo visai kitokie, neatsiskleidė tokie talentai. Todėl šis susitikimas daugeliui tapo malonių ir netikėtų atradimų. Liną ir Raimondą sveikino gausus būrys draugų, bendraklasių, šeimos narių ir kolegų dovanodami nuoširdžius linkėjimus, šypsenas ir puokštes gėlių.

Dar ilgai netilo seniai nesimačiusių draugų šurmuly. Jaukų vakarą dainomis tęsė renginyje dalyvavę „Alksnos“ ansamblio, kurio aktyvus dalyvis yra ir Raimondas Milėška, dainininkai. Skambančios liaudies dainos priminė, kad tikrosios vertybės – kūryba ir bičiulystė – nepavaldžios laikui.

Tą vakarą Mažeikių Henriko Nagio viešojoje bibliotekoje buvo tiesiami širdžių šilumos tiltai per dailę, poeziją, muziką. Dviejų bendraklasių Raimondo ir Linos paveikslų šviesa, poetiniai žodžiai, nuostabi Ingos Grušaitės ir Ingos Šiaulytė-Buivydienės fortepijono bei fleitos muzika suteikė visiems renginio dalyviams daug gražių emocijų ir neišdildomų įspūdžių.

Dangira Undžienė, Mažeikių Henriko Nagio viešosios bibliotekos Skaitytojų aptarnavimo skyriaus vedėja

Birželio 5 d. grupė gimnazijos mokinių ir mokytojų aplankė Nyderlanduose gyvenančios ir dirbančios ispanų dailininkės Litos Cabellut darbų parodą Plungėje. Paroda eksponuojama Žemaičių dailės muziejaus rūmų ir žirgyno salėse. Žirgyno salėje pristatytas istorinis tapybos darbų ciklas, įkvėptas garsaus ispanų rašytojo Federico Garcia Lorca dramos „Kruvinos vestuvės“, savo stipria išraiška ir emociniu intensyvumu mus įtraukė į dramos veiksmą ir emociją, ir vizualine prasme. Stebėdami scenas 27 darbuose ir scenografinėje instaliacijoje patyrėme stiprias emocijas. Analizavome, koku būdu dailininkei pavyko taip įtaigiai perteikti emociją ir simbolinę esmę.

Atsakymus radome antroje ekspozicijoje „Gyvenimas mene: penkios temos – vienas dialogas“ muziejaus rūmų salėse. Paroda leido pažinti pagrindinius L. Cabellut kūrybos principus, o jauniems

menininkams davė supratimą, kokiais būdais galima save išreikšti.

Asta Milėškienė, dailės mokytoja

Netekome ilgametės gimnazijos direktorės Mirdzos Žiaurienės

Po sunkios ligos, eidama 78-uosius gyvenimo metus, į Amžinybę išėjo ilgametė mokyklos vadovė, chemijos mokytoja Mirdza Žiaurienė (1948–2026). Iškeliavo ypatingu laiku – artėjant atkurtosios gimnazijos 30-mečiui, išleidžiant į gyvenimą 100-ąją abiturientų laidą... Simboliška ir svarbu – visas direktorės gyvenimas buvo mokykla ir begalinis tikėjimas vaikais.

Merkelio Račkausko gimnazijai M. Žiaurienė vadovavo nuo 1984 (tada Mažeikių 1-oji vidurinė mokykla) iki 2009 m. Tai buvo istorinis mokyklos augimo ir virsmo laikotarpis. Direktorės M. Žiaurienės vadybinis talentas, energija, aiški vizija lėmė, kad 1996 m. mūsų švietimo įstaigai – pirmajai Telšių apskrityje – suteiktas gimnazijos statusas.

Direktorė išugdė ne vieną mažeikiškį kartą, subūrė stiprų, kūrybingą mokytojų kolektyvą, sukūrė tvirtas tradicijas, gyvas iki šiol. Kolegų ir mokinių atmintyje Mirdza Žiaurienė išliks kaip reikli, tačiau nepaprastai teisinga vadovė, išsiskirianti strateginiu mąstymu ir gilia žmogiška išmintimi.

Gimnazijos bendruomenė nuoširdžiai liūdi ir užjaučia velionės artimuosius bei visus, pažinojusius šią iškilią Asmenybę.

BIBLIOTEKOS SKILTIS

Vera Samarina, 4c klasės mokinė

APIE SAVE

Pomėgiai: Man patinka gilintis į temas, kurios leidžia daugiau sužinoti apie pasaulį, domina biologija, istorija ar tiesiog įdomūs faktai apie žmones. Mėgstu žiūrėti filmus, ne tik dėl pasakojamos istorijos, bet ir dėl vaizdų, režisūrinių sprendimų, klausytis įvairios muzikos ir skaityti knygas. Patinka piešti, dainuoti ir šokti, tai mano būdas atsipalaiduoti ir kurti kažką savo.

Labiausiai patikusi knyga.

Mano mėgstamiausia knyga yra R. F. Kuang „Babel“. Pirmą kartą ją paėmiau visiškai nežinodama, apie ką ji, tiesiog sudomino pavadinimas. Skaitant anglų kalba labai patiko autorės rašymo stilius – lengvas, gyvas ir įtraukiantis. Knyga ne tik fantastinė, bet ir atskleidžia tikro pasaulio temas, tokias kaip kolonijos, rasizmas, diskriminacija ir korupcija. Veikėjai buvo įdomūs, o fantastika ir tikrovė persipynė taip natūraliai, kad skaityti buvo tikrai įdomu.

Ką tau reiškia skaitymas ir knyga?

Skaitymas man yra būdas būti su savo mintimis. Knyga padeda susikaupti, sulėtėti ir pagalvoti giliau apie dalykus, kuriems kasdien dažnai nelieta laiko.

Ar atsimeni, kaip išmokai pažinti raides, skaityti? Nėjau į darželį, todėl skaityti ir rašyti išmokau namuose – mane mokė mama. Ji taip pat padėjo išmokyti dvi kalbas, kuriomis dabar laisvai bendrauju.

Kokia buvo pirmą vaikišką savarankiškai perskaityta, labiausiai įsiminusi knyga?

Savarankiškai vaikystėje perskaityta ir labiausiai patikusi knyga buvo Astrid Lindgren „Broliai Liūtaširdžiai“. Kai tik išmokau skaityti lietuvių kalba, beveik visas savo skaitymo valandas skyriau A. Lindgren knygoms, tačiau ši istorija paliko didžiausią įspūdį. Skačiau ją visur ir bet kada, ir ne kartą vėl sugrįždavau. Niekas kitas taip neįtraukė kaip ši istorija.

Kaip renkiesi (gal pagal kokias rekomendacijas) knygas skaitymui?

Šiuo metu esu perskaičiusi daug knygų, jau žinau, kas man patinka, o kas ne. Dažniausiai renkuosi klasikinius kūrinius, nes jie yra profesionaliai parašyti ir perteikia vertingą istoriją. Mane traukia ir fantastinės knygos, kuriose persipina fantastinis ir realus pasaulis. Patinka tamsesnių siužetų, paslaptinių įvykių ar netikėtų posūkių kupinos knygos, kurios išlaiko intrigą ir neleidžia nuspėti, kas nutiks toliau.

Tavo nuomonė apie programinę literatūrą.

Manau, kad programinė literatūra yra svarbi, nes per ją galima atrasti daug įdomių kūrinių. Visgi būtų smagu, jei į programinės literatūros sąrašą būtų įtraukti ir naujesni kūriniai bei daugiau užsienio autorių. Lietuvos istorija tikrai svarbi, bet literatūra taip pat leidžia pažinti kitus pasaulius ir kultūras, todėl svarbu rasti balansą tarp tradicijos ir naujų patirčių.

Ką skaitai šiuo metu?

Šiuo metu skaitau Donna Tartt „The Secret History“. Ši knyga pasakoja apie studentą, kuris prisijungia prie mažos artimos draugų grupės ir palaipsniui įsitraukia į sudėtingus ir tamsius įvykius, įskaitant žmogžudystę, ir netikėtas peripetijas. „The Secret History“ išsiskiria tuo, kad ne tik pateikia įtraukiančią paslaptinę istoriją, bet ir nagrinėja veikėjų mąstyseną, kaltės problemą bei moralės ribas, kurios ne visuomet yra aiškios.

Ar turi savo namų biblioteką (knygų lentyną)? Paminėk keletą knygų (knygos autorius ir pavadinimas) iš savo knygų lentynos

Turiu namų biblioteką, kuri šiuo metu perpildyta knygų. Joje galima rasti tiek žymių literatūros kūrinių, tokių kaip Aleksandro Diuma „Grafas Montekristas“ ar Fiodoro Dostojevskio „Idiotas“, tiek

modernesnių istorijų, pavyzdžiui R. F. Kuang „The Burning God“. Biblioteka nuolat pildoma, nes man patinka atrasti naujas istorijas, kurias priverčia mąstyti, jausti ir tiesiog pasinerti į kitus pasaulius.

Gal turi mėgstamiausią rašytoją?

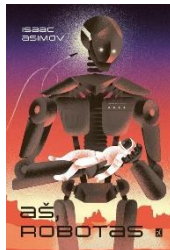
Šiuo metu skaitau įvairių autorių knygas, bet labiausiai mane traukia R. F. Kuang. Jos istorijos visada pilnos įdomių siužetų, netikėtų posūkių ir personažų, su kuriais lengva susitapatinti. Skaityti jos kūrinius visada įdomu, niekada nebūna nuobodu.

Gal turi patarimą neskaitančiam, kaip pradėti skaityti?

Patarimas neskaitantiems: nesirinkite knygos vadovaudamiesi kitų nuomone. Visi turime skirtingus pomėgius ir domina skirtingos temos, todėl svarbiausia rasti tai, kas tikrai įtraukia. Nespauskite savęs – jei knyga nepatinka, visada galima pabandyti kitą. Skaitymas turi būti smagus, o ne pareiga.

Antaris Ivanauskas, 4f klasės mokinys

Labiausiai patikusi knyga.

Neturiu mėgstamiausios knygos, dažniausiai renkuosi pagal žanrą, bet tai taip pat ne visada lemia mano pasirinkimą. Esu linkęs skaityti būtent tai, kas tuo metu atrodo įdomu, dėl to mėgstamiausias kūrinys yra tas, kurį skaitau tuo metu.

Ką tau reiškia skaitymas ir knyga?

Skaitymas man patinka savo patogumu, laisvumu, knygą gali skaityti beveik visur ir palaipsniui įsigilinti į turinį. Suvokti ir įsiskaityti į literatūrinio kūrinio potekstę yra daug paprasčiau, negu įsigilinti, pavyzdžiui, į filmo siužetą, kurį jau čia ir dabar turi priešakyje. O knygą dėl patogaus formato galima analizuoti skaitymo eigoje, manau, todėl ir knygos žinutė išlieka ilgiau. Man visada smagu skaityti fantastinį ar filosofinį kūrinį, ypač jeigu kūrinys turi prasmingą intenciją, vaizdingą aprašymą ir gerą istoriją. Su tokiu knygos turiniu susitapatinti daug lengviau ir, mano manymu, būtent toks kūrinys turi didžiulę išliekamąją vertę, nepaisant jos žanro. Knygos mane traukia galimybe pamąstyti, įsigilinti, kelti klausimus, ieškoti atsakymų. Išmintingu savęs kol kas vadinti nedrįščiau, dėl to stengiuosi save apsupti mintimis ir darbais žmonių, kurie yra išmintingesni, turi daug patirties, ir sekti būtent jų pateiktomis idėjomis, pavyzdžiui, kultūros srityje.

Ar atsimeni, kaip išmokai pažinti raides, skaityti?

Konkrečiai neprisimenu šių vaikystės epizodų, bet pamenu, kad skaitomos istorijos ir pasakos patiko nuo mažens.

Kokia buvo pirmą vaikišką savarankiškai perskaityta, labiausiai įsiminusi knyga?

Pradinėse klasėse tai buvo Tom Watson knygelė „Pagaliukų šuo“. Tai paveiksluotų knyga apie šunį. Kartu su knygelės herojumi mažasis skaitytojas įtraukiamas į smagias istorijas, o svarbiausia – mokomasi susidraugauti.

Kaip renkiesi (gal pagal kokias rekomendacijas) knygas skaitymui?

Knygas renkuosi atsitiktinai, dažniausiai naršydamas internete. Jei savo aplinkoje apie knygą randu keletą atsiliepimų ar rekomendacijų, esu linkęs ją įtraukti į savo skaitomų knygų sąrašą.

Tavo nuomonė apie programinę literatūrą.

Aš manau, kad programinės literatūros kūriniai yra geri ir juos verta skaityti. Žinoma, tai užima daugiau laiko, ilgainiui tenka juos nagrinėti. Pasitaiko ir nuobodesnių knygų, tai kartais atima jų žavesį.

Ką skaitai šiuo metu?

Šiuo metu skaitau anglų kalba Cormac McCarthy „Blood meridian“ (lietuviškai „Kraujo dienovidinis“). Knygą esu tik pradėjęs skaityti, todėl apie ją plačiau papasakoti dar negaliu.

Paskatino skaityti kelių internete stebimų žmonių knygos apžvalgos. Tai vesternas, kurį reikia skaityti kelis kartus, nes kūrinio pabaiga visiškai pakeičia turinio suvokimą ir veikėjų charakteristikas.

Ar turi savo namų biblioteką (knygų lentyną)? Paminėk keletą knygų (knygos autorius ir pavadinimas) iš savo knygų lentynos.

Turiu namuose knygų lentyną, bet ji nėra labai didelė, knygas parsisiunčiu internetu arba pasiimu iš bibliotekos, kadangi dažnai pirkti knygų neturiu galimybės. Įdomiausia knyga, kurią turiu, yra H. P. Lovekrafto trumpų siaubo istorijų rinktinė „Necronomicon“ (lietuviškai „Nekronomikonas“).

Gal turi mėgstamiausią rašytoją?

Vieno mėgstamiausio rašytojo neturiu, bet keletą mėgstamų autorių galėčiau įvardinti: tarp jų jau minėtas H. P. Lovekraftas, taip pat patinka A. Azimovo ir F. Herberto knygos.

Koks būtų tavo patarimas neskaitančiam – kaip pradėti skaityti?

Reikėtų pradėti skaityti nuo to, kas patinka, o ne nuo to, kas privaloma, taip lengviau pačiam įsitraukti į skaitymą ir jį pamėgti. Vėliau beskaitant atsiranda ir suvokimas, ir plečiamas žodynas. Tačiau ne visos knygos yra lygios savo turiniu, todėl reikia atsižvelgti į tai ir atrasti, kas tau patinka.

Jolanta Čepauskienė, bibliotekininkė

„O sielos metai nesibaigia...“ Šie žodžiai birželio 5-ąją ypač prasmingai skambėjo Šarnelėje, kur buvo minimos 105-osios Vytauto Mačernio gimimo metinės. Prie poeto kapo susirinkę jo kūrybos gerbėjai, tarp jų ir Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijos mokiniai bei mokytojai, klausėsi poetinės / publicistinės kompozicijos, priminusios, kad tikroji kūryba neturi laiko ribų. Vėliau žydinčių pievų takais visi patraukė link gimtosios sodybos, o lengvas birželio vėjas tarsį nešė Mačernio eilučių aidą, leisdamas dar kartą pajusti gyvą poeto buvimą jo gimtojoje žemėje.

Minėjime buvo pagerbti respublikinių konkursų (rašinių ir piešinių) laureatai. Ypač džiugu, kad tarp jų – mūsų gimnazijos mokiniai.

Rašinio konkurse I vietą iškovojo IVf klasės mokinė Karolina Bučytė, kurią konsultavo mokytoja Laura Arnotaitė. Jos darbas tema „Šitoks gyvenimas yra tikras gyvenimas“ (V. Mačernis) pelnė aukščiausią komisijos įvertinimą.

Žemaitijos mokinių piešinių konkurse „Vytauto Mačernio pasaulis“ puikiai pasirodė gimnazijos jaunosios kūrėjos. I vieta 9–10 klasių grupėje atiteko IId klasės mokinei Saulei Budrytei, o IIIa klasės gimnazistė Luka Kačinskaitė pelnė I vietą 11–12 klasių kategorijoje. Mokines konkursui parengė dailės mokytoja Asta Milėškienė.

Iš Šarnelės išsivežėme ne tik padėkos raštus ar nuotraukas. Išsivežėme jausmą, kad tikroji kūryba nepavaldi laikui. Dėl to ir traukia Šarnelė – čia labai aiškiai suprant, kad žmogus išeina, tačiau jo mintys pasilieka. Jos gyvena eilėse, prisiminimuose, jaunų žmonių kūryboje. Atrodo, kad poetas tebėra čia – tarp vasaros šviesos ir laukų tylos, tarp gimtosios sodybos medžių ir žydinčių pievų takų, kuriais jo žodis tebeveda naujas kartas. Nuoširdžiai dėkojame Sedos Vytauto Mačernio gimnazijai už organizuotus respublikinius konkursus, kurie jauniems kūrėjams tapo prasmingu susitikimu su Vytauto Mačernio žodžiu ir jo pasauliu.

Laura Arnotaitė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja

Susitikimai

Mažeikiuose svečiavosi Danijos Karalystės ambasadorė Grete Sillasen ir Danijos ambasados Komercijos departamento vadovė Vilma Jarašiūnienė.

Henriko Nagio viešojoje bibliotekoje atidaryta paroda „Žalesnės ateities link“. Šia proga įvyko Mažeikių r. savivaldybės, Mažeikių Merkelio Račkausko gimnazijos mokinių, mokytojų ir Danijos Karalystės ambasados atstovų susitikimas, kuriame kalbėta apie žaliąją energetiką, žiedinę ekonomiką, atliekų tvarkymą, ekologinį švietimą.

Mūsų gimnazistai pristatė pranešimus apie mokyklos patirtį, tvarumą, ekologiją, projektines veiklas ir praktinius darbus.

Nuoširdžiausia padėka biologijos mokytojai Linai Vičiulienei, chemijos mokytojai Snieguolei Vitkevičienei bei pranešimus angų kalba

parengusiems gimnazistams: „The Green Code: HOW MAŽEIKIAI MERKELIS RAČKAUSKAS GYMNASIUM IS SHAPING SUSTAINABLE TOMORROW“ (Domantas Šaltkauskas (IIIb), Adomas

Margelis (IIIb), Toma Čekytė (IIIc), „A Second Life for Textiles: Turning Polo Shirts into Cleaning Rags“ (Greta Žilinskaitė (Ie), Goda Jaremčiukaitė (Ie), Barbora Gudelytė (Ie). Renginyje dalyvavo Ic kl. mokiniai.

Sveikiname IId klasės mokinę Saulę Budrytę, tapusią Respublikinio moksleivių piešinių konkurso „Motiejus Valančius mano akimis“ laureate! Konkurso laureatai apdovanoti birželio 6 d. Maironio lietuvių literatūros muziejuje, Kaune.

Šie mokslo metai Saulei Budrytei buvo ypač sėkmingi kūrybinėje veikloje. Dalyvaudama įvairiuose respublikiniuose ir tarptautiniuose konkursuose ji pelnė prizines pirmąsias vietas, gimnazijoje organizavo savo darbų personalinę parodą.

Labai džiaugiamės Saulės pasiekimais ir linkime tolimesnio įkvėpimo kūryboje!

Asta Milėškienė, dailės mokytoja

Mieli abiturientai,

Štai ir atėjo diena, kada dvylika metų trukęs mokyklinis kelias pasiekė „finišo tiesiąją“. Atrodo, tiek daug laiko praleista mokykloje. Bet, tuo pačiu, ir taip mažai. Juk dar liko tiek neišmokta, nepažinta, nepaliesta. To išmokys bėgantis laikas bei gyvenimas, į kurį šiandien, plačiai išskėstais sparnais, išskendate iš Merklio Račkausko gimnazijos. Mokykloje praleisti metai suteikė Jums brandos, paruošė šiam skrydžiui. Gyvenkite, išlikite savimi, skrinkite, kilkite aukštin, nebijokite ir būti pagauti vėjo srautų – juk dar klasikinėje romėnų literatūroje teigiama: „Per aspera ad astra“ – per kančias į žvaigždes. Jūs jau esate žvaigždės – Merklio Račkausko gimnazijos 100-oji laida. Bet siekite ir tų žvaigždžių, kuriose slypi Jūsų svajonės, tikslai, siekiai. Vis dėlto, sklėsdami ir siekdami

žvaigždžių, nepamirškite ir tos vietos, iš kurios pakilote: aplankykite Mokytojus – jie Jūsų nuolatos lauks, susitikite su bendraklasiais – te bėgantys metai nenutraukia bendrystės ryšio, atminkite ne tik išmokus dalykus, bet ir patirtas gyvenimo pamokas – juk mokykla ne tik žinių, bet ir doros, draugystės, atsakomybės šaltinis. Branginkite kiekvieną mokykloje praleistą dieną – šie prisiminimai išliks visą gyvenimą. Kaip ir ši ypatinga diena – išliks vienintelė tokia gyvenime. Pakylėto skrydžio, mieli abiturientai!

Mieli Garbės gimnazisto vardo nominantai,

Nors šiandieną tik vienas Jūsų taps Garbės gimnazistu, jau nominacija išduoda faktą – Jūs ryškiausiai šviečiančios Merklio Račkausko gimnazijos žvaigždės! Todėl nenusiminkite, jei išgirsite ne savo vardą. Jūs vis tiek esate ypatingi. Iš tokio gausaus būrio abiturientų, būtent Jūsų darbai, veiklos buvo labiausiai pastebėti ir įvertinti. Didžiukitės savimi, Jūs įsirašėte į Merklio Račkausko gimnazijos istoriją patys ją kurdami ir puoselėdami. Jūsų veiklos garsino gimnaziją, telkė ją bendrystės minutėms. Te tai nesibaigia ir už mokyklinio slenksčio – telkite bendruomenes, garsinkite savo kraštą, būkite matomi, kaip pačios ryškiausios žvaigždės danguje!

Lukas Janušas, 2025 metų Garbės gimnazistas

Šių metų Garbės gimnazistais tapo du abiturientai: Vakariss Jočeris ir Haroldas Pogojus!

Pasveikinti regioninių, respublikinių, tarptautinių olimpiadų, konkursų prizininkai ir laureatai

Mažeikių muziejuje rajono savivaldybės merė Rūta Matulaitienė padėkojo regioninių, respublikinių, tarptautinių olimpiadų, konkursų prizininkams ir laureatams.

- Smiltę Švažaitę, mokytoją Liną Vičiulienę,
- Alantę Litvinaitę, mokytojas Daivą Goštautienę ir Violetą Irniūtę,
- Pijų Vitkevičių, mokytoją Raimondą Milėšką,
- Domantą Turčinskį, mokytoją Rimą Meldaikienę,
- Rasą Pudžiuvytę, mokytoją Virginiją Aurylaitę,
- Eneidą Šiliauską, mokytoją Liną Vičiulienę,
- Kiprą Pučeką, mokytoją Oną Kelpšienę,
- merginų vokalinį ansamblį INCANTO: Mildą Danilevičiūtę, Emą Sinkevičiūtę, Emą Montvidaitę, Eivilę Lipskytę, Kotryną Kateivaitę, Aušrą Bertasiūtę, Korneliją Perminaitę, Mariją Kunickytę, Rusnę Poškutę, Ugnę Kriaučiūnaitę, Neilą Saračinskaitę, mokytoją Nataliją Dapšienę,
- vaikinų vokalinį kvartetą BROS: Einių Derkintį, Emilijų Šiušą, Domantą Narmantą, Domą Vasiliauskį, vadovą Laimoną Terasių.

KALBOS KERTELĖ AR KARTELĖ?...

Kaip tarti priebalsę „l“ žodžiuose Vilma, Valdas, valsas, polka, asfaltas ir pan.?

Prieš kietuosius priebalsius įprastai tariaami kietieji priebalsiai (o šie kieti, kai eina prieš užpakalinės eilės balius *a, o, u* arba žodžio gale), pvz., *bal-konas, al-bumas, fil-mas, kul-tūra*. Pagal tą pačią taisyklę tariamasi *l* kietasis žodžiuose *asfal-tas, Vil-ma, Val-das*. (Priebalsiai, einantys prieš užpakalinės eilės balsius, tariaami kietai, pvz., žodžio balkonas visi priebalsiai tariaami kietai.)

Iš tradicijos viename kitame svetimos kilmės žodyje priebalsis *l* prieš kietuosius priebalsius gali būti tariamas tiek kietai, tiek minkštai – taigi *pol-ka, val-sas* gali būti tariaami arba su kietuoju *l*, arba su minkštuoju *l*.

Parengta pagal VLKK Konsultacijų banko rekomendacijas

Sigutė Mackevičienė, informatikos mokytoja,
Dalia Pranciulienė, lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja,
Birutė Augustanavičiūtė, direktoriaus pavaduotoja ugdymui